

въ тѣзи гори. Пжленъ отъ обѣщанія, отъ въображенія и отъ подароци що му ся испращахж изъ Русія, той открито проповѣдваше вѣстанието противъ Турцитѣ. Той слѣзи отъ горитѣ съ една обржженна банда въ околноститѣ на Катаро, вржзъ Венециянската земя която допираше до Турската Албанія; тамъ той развжкнува гржцкитѣ подданници отъ Венециянската република и ся опита да распали една война мѣжду Венециянцитѣ и Турцитѣ. Републиката потжпка тѣзи опити. Стефанъ ся качи пакъ съ своитѣ банди въ горня Албанія и свржза споразумѣннѣ съ Сърбія и Босна. Жителитѣ отъ Химарскитѣ планини ся съединихж съ него. Боснянскитѣ паша ся опита да го удуши чрѣзъ единъ капуджия; но той, като ся извѣсти, закопа го живъ, и като ся осерѣдоточи, обсили ся по вржховетѣ на Акрокеравнскитѣ планини.

Двѣ хилади Албанци, водими отъ пашитѣ на това мѣсто, ся спунахж кжмъ Акрокеравнинскитѣ планини да потжпчжтъ вжстанието въ своето начало. Триета глави отъ вжстанницитѣ ся испратихж въ Цариградъ. Стефанъ, като ся скита отъ пещера на пещера, отбѣгна отъ Турцитѣ и ся скри въ Химарскитѣ гори да чака обѣщанитѣ дни отъ Папазооглу. Пелопонескитѣ Гржци, обезоржжени и ограбяни отъ Албанцитѣ, ся покорилахж или избѣгахж по Венециянскитѣ острове.

XXXIV.

Папазооглу дойде пакъ отъ Петербургъ въ Гржцко, и като навидѣ двайсетѣхъ Манятеки села да приговори съ храбритѣ Спартиятеки синове вжстанието въ появиението на Рускитѣ платна, той сжбра въ Триестъ сичкитѣ главни бунтовници отъ Гржцко за да размислжтъ какъ е по добрѣ да стане това общо гржцко движение. Алексѣи и Теодоръ Орловъ, двама отъ братята на любимитѣ Орловъ, додохж въ Венеція, подѣ прѣдлогъ да ся расходжтъ въ Италия, въ свжршакътъ на 1768. Единъ младъ благороденъ момжкъ отъ Украйна, на име Тамари, главенъ подбу-